

FINLANDS FÖRFATTNINGSSAMLING

Utgiven i Helsingfors den 2 juni 2017

320/2017

Lag om transportservice

I enlighet med riksdagens beslut föreskrivs:

AVDELNING I

ALLMÄNT

1 kap.

Allmänna bestämmelser

1 §

Definitioner

I denna lag avses med

1) *yrkesmässig transport på väg* transport av personer eller gods på väg mot ersättning i förvärvssyfte,

2) *transporttjänster* yrkesmässig transport av personer eller gods,

3) *taxitrafik* yrkesmässig persontransport på väg med en sådan personbil, paketbil, lastbil, trehjuling, lätt fyrhjuling eller tung fyrhjuling som avses i fordonslagen (1090/2002),

4) *förmedlingstjänster* förmedling av transporter mot ersättning med undantag för förmedling som gäller enbart tjänsteleverantörens egna transporter,

5) *trafiktjänster* alla offentliga eller privata tjänster eller kombinationer av tjänster i anslutning till trafik som tillhandahålls för allmänt eller privat bruk,

6) *mobilitetstjänster* trafiktjänster samt förmedlings-, informations-, parkerings- och andra stödtjänster i omedelbar anslutning till dem,

7) *kombinationstjänster* skapande av resekedjor och andra tjänstehelheter mot ersättning genom kombination av olika tjänsteleverantörers mobilitetstjänster.

Med de tjänster som nämns i 1 mom. avses endast tjänster inom vägtrafiken, om inte något annat föreskrivs nedan.

AVDELNING II

TRAFIKMARKNADEN

1 kap.

Tillståndspliktig verksamhet inom vägtrafiken

1 §

Transport av personer och gods på väg

Tillstånd enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1071/2009 om gemensamma regler beträffande de villkor som ska uppfyllas av personer som bedriver yrkesmässig trafik och om upphävande av rådets direktiv 96/26/EG (*EU:s förordning om trafikidkare*) behövs för

1) yrkesmässig transport av personer på väg med en i fordonslagen avsedd buss (*persontrafiktillstånd*), eller

2) yrkesmässig transport av gods på väg med ett fordon eller en fordonskombination med största tillåtna totalmassa på över 3500 kg (*godstrafiktillstånd*).

Utan persontrafiktillstånd får dock följande utföras:

1) interna persontransporter med fordon som innehas av en koncern, en därmed jämförbar sammanslutning eller ett offentligt samfund, eller

2) persontransporter som en del av social- och hälsovårdstjänster en kommun eller något annat offentligt samfund tillhandahåller med ett fordon som innehas av kommunen eller samfundet mot en fastslagen klientavgift som tas ut hos dem som får transporttjänster.

Utan godstrafiktillstånd får dock transporteras gods inom Finland med traktor vars högsta tillåtna hastighet är högst 60 kilometer i timmen. Gods får transporteras med buss också av den som har persontrafiktillstånd. Genom förordning av statsrådet får dessutom annan sådan inrikes godstransport i Finland som på grund av godsets karaktär eller den korta transportsträckan har en endast obetydlig inverkan på transportmarknaden befrias från tillståndsplikt.

2 §

Taxitrafik

För bedrivande av taxitrafik krävs taxitrafiktillstånd eller ett sådant person- eller godstrafiktillstånd som avses i 1 §. Den som innehar person- eller godstrafiktillstånd ska göra anmälan till Trafiksäkerhetsverket om bedrivande av taxitrafik.

Utan taxitrafiktillstånd får dock följande utföras:

1) interna persontransporter med fordon som innehas av en koncern, en därmed jämförbar sammanslutning eller ett offentligt samfund, eller

2) persontransporter som en del av social- och hälsovårdstjänster en kommun eller något annat offentligt samfund tillhandahåller med en personbil som innehas av kommunen eller samfundet mot en fastslagen klientavgift som tas ut hos dem som får transporttjänster.

3 §

Beviljande av persontrafiktillstånd och godstrafiktillstånd

Trafiksäkerhetsverket beviljar på ansökan person- eller godstrafiktillstånd till en fysisk person som

1) är myndig och vars handlingsbehörighet inte har begränsats med stöd av 18 § i lagen om förmyndarverksamhet (442/1999) och för vilken det inte med stöd av 8 § 1 mom. i den lagen har förordnats en intressebevakare,

2) uppfyller de krav enligt artiklarna 4 och 6–8 i EU:s förordning om trafikidkare som ställs på utövande av yrke i fråga om den som bedriver yrkesmässig trafik,

3) inte under de senaste två åren har försatts i konkurs i en bransch där det krävs person-, taxi- eller godstrafiktillstånd och förutsatt att inte heller ett företag som på det sätt som avses i 2 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen (746/2012) står under sökandens bestämmande inflytande har försatts i konkurs under de senaste två åren,

4) inte har försummat skyldigheter som hänför sig till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- eller arbetslöshetsförsäkringsavgifter eller till avgifter som Tullen tar ut och inte heller har andra skulder som indrivs genom utsökning och som med avseende på personens betalningsförmåga är mer än ringa, eller skulder som har återsänts från utsökningen med ett medellöshetsintyg,

5) inte har meddelats näringsförbud eller tillfälligt näringsförbud,

6) inte genom en lagakraftvunnen dom under de två senaste åren har konstaterats skyldig till att uppsåtligen eller av grov oaktsamhet ha försummat att betala till beloppet och grunderna klara fordringar som grundar sig på ett anställningsförhållande,

7) inte på grund av i 3–6 punkten nämnda eller därmed direkt jämförbar tidigare verksamhet visar sig uppenbart olämplig att bedriva sådan tillståndspliktig verksamhet som avses i denna lag.

Trafiksäkerhetsverket beviljar på ansökan persontrafiktillstånd och godstrafiktillstånd till en juridisk person

1) som uppfyller de krav enligt artiklarna 4 och 6–8 i EU:s förordning om trafikidkare som ställs på utövande av yrke och yrkeskunnande i fråga om den som bedriver yrkesmässig trafik,

2) som inte under de senaste två åren har försatts i konkurs i en bransch där det krävs person-, taxi- eller godstrafiktillstånd och förutsatt att inte heller en till sökanden organisationsanknuten person som avses i 2 § i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi (1207/2010) eller ett företag som på det sätt som avses i 2 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen står under sökandens eller den organisationsanknutna personens bestämmande inflytande har försatts i konkurs under de senaste två åren,

3) som inte har försummat skyldigheter som hänför sig till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- eller arbetslöshetsförsäkringsavgifter eller till avgifter som Tullen tar ut och inte heller har andra skulder som indrivs genom utsökning och som med avseende på sökandens betalningsförmåga är mer än ringa, eller skulder som har återsänts från utsökningen med ett medellöshetsintyg,

4) förutsatt att verkställande direktören eller en ansvarig bolagsman inte har meddelats näringsförbud eller tillfälligt näringsförbud,

5) som inte genom en lagakraftvunnen dom under de två senaste åren har konstaterats skyldig till att uppsåtligen eller av grov oaktsamhet ha försummat att betala till beloppet och grunderna klara fordringar som grundar sig på ett anställningsförhållande,

6) som inte på grund av i 2–5 punkten i detta moment nämnda eller därmed direkt jämförbar tidigare verksamhet visar sig uppenbart olämplig att bedriva sådan tillståndspliktig verksamhet som avses i denna lag.

En förutsättning för beviljande av persontrafik- och godstrafiktillstånd är, utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom., att den som tillståndssökanden har utsett till trafikansvarig uppfyller kraven enligt 1 mom. 2 och 5 punkten. Dessutom ska verkställande direktören och de ansvariga bolagsmännen i det företag som söker tillstånd ha gott anseende på det sätt som avses i 6 §.

Tillstånd av en behörig myndighet i landskapet Åland att bedriva persontransport och godstransport berättigar också till sådana transporter mellan Åland och övriga Finland.

Beviljande av taxitrafiktillstånd

Trafiksäkerhetsverket beviljar på ansökan taxitrafiktillstånd till en fysisk person

1) som är myndig och vars handlingsbehörighet inte har begränsats med stöd av 18 § i lagen om förmyndarverksamhet och för vilken det inte med stöd av 8 § 1 mom. i den lagen har förordnats en intressebevakare,

2) som har gott anseende på det sätt som avses i 6 §,

3) vars tillstånd enligt denna lag inte har återkallats med stöd av VI avd. 1 kap. 2 § 2 mom. under det senaste året,

4) som inte under de senaste två åren har försatts i konkurs i en bransch där det krävs person-, taxi- eller godstrafiktillstånd och förutsatt att inte heller ett företag som på det sätt som avses i 2 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen står under sökandens bestämmande inflytande har försatts i konkurs under de senaste två åren,

5) som inte har försummat skyldigheter som hänför sig till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- eller arbetslöshetsförsäkringsavgifter eller till avgifter som Tullen tar ut och inte heller har andra skulder som indrivs genom utsökning och som med avseende på personens betalningsförmåga är mer än ringa, eller skulder som har återsänts från utsökningen med ett medellöshetsintyg,

6) som inte har meddelats näringsförbud eller tillfälligt näringsförbud,

7) som inte genom en lagakraftvunnen dom har konstaterats skyldig till att uppsåtligen eller av grov oaktsamhet ha försummat att betala till beloppet och grunderna klara fordringar som grundar sig på ett anställningsförhållande,

8) som inte på grund av i 3–7 punkten nämnda eller därmed direkt jämförbar tidigare verksamhet visar sig uppenbart olämplig att bedriva sådan tillståndspliktig verksamhet som avses i denna lag.

Trafiksäkerhetsverket beviljar på ansökan taxitrafiktillstånd till en juridisk person

1) som har gott anseende på det sätt som avses i 7 §,

2) vars trafik tillstånd inte har återkallats med stöd av VI avd. 1 kap. 2 § 2 mom. under det senaste året,

3) som inte under de senaste två åren har försatts i konkurs i en bransch där det krävs person-, taxi- eller godstrafiktillstånd och förutsatt att inte heller en till sökanden organisationsanknuten person som avses i 2 § i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi eller ett företag som på det sätt som avses i 2 kap. 4 § i värdepappersmarknadslagen står under sökandens eller den organisationsanknutna personens bestämmande inflytande har försatts i konkurs under de senaste två åren,

4) inte har försummat skyldigheter som hänför sig till skatter, lagstadgade pensions-, olycksfalls- eller arbetslöshetsförsäkringsavgifter eller till avgifter som Tullen tar ut och inte heller har andra skulder som indrivs genom utsökning och som med avseende på sökandens betalningsförmåga är mer än ringa, eller skulder som har återsänts från utsökningen med ett medellöshetsintyg,

5) förutsatt att verkställande direktören eller en ansvarig bolagsman inte har meddelats näringsförbud eller tillfälligt näringsförbud,

6) som inte genom en lagakraftvunnen dom har konstaterats skyldig till att uppsåtligen eller av grov oaktsamhet ha försummat att betala till beloppet och grunderna klara fordringar som grundar sig på ett anställningsförhållande,

7) som inte på grund av i 2–6 punkten i detta moment nämnda eller därmed direkt jämförbar tidigare verksamhet visar sig uppenbart olämplig att bedriva sådan tillståndspliktig verksamhet som avses i denna lag.

En förutsättning för beviljande av taxitrafiktillstånd är, utöver vad som föreskrivs i 1 och 2 mom., att tillståndssökanden har faktiskt och fast verksamhetsställe i Finland och att den som tillståndssökanden har utsett till trafikansvarig har gott anseende på det sätt som

avses i 6 §. Verkställande direktören och de ansvariga bolagsmännen i det företag som söker tillstånd ska också ha gott anseende på det sätt som avses i 6 §.

Tillstånd av en behörig myndighet i landskapet Åland att bedriva taxitrafik berättigar också till taxitrafik mellan Åland och övriga Finland.

5 §

Trafikansvarig

Den som har taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd ska utse en trafikansvarig som de facto och kontinuerligt leder företagets trafikverksamhet och företräder företaget, om inte något annat följer av EU:s förordning om trafikidkare. I en koncern eller en jämförbar sammanslutning får samma person utses till trafikansvarig för flera juridiska personer.

6 §

Gott anseende hos fysiska personer

En trafikansvarig eller en fysisk person som söker eller innehar tillstånd har inte gott anseende, om

1) han eller hon under de senaste två åren har dömts för minst fyra brott mot bestämmelser om anställnings- eller löneförhållanden, bokföring, beskattning, ocker, bedrivande av trafik, trafik- eller fordonssäkerhet, miljöskydd eller annat yrkesansvar eller för brott mot de bestämmelser som nämns i artikel 6.1 b i EU:s förordning om trafikidkare,

2) han eller hon under de senaste två åren har påförts andra sanktioner än fängelse eller böter för minst fyra sådana allvarliga överträdelser som avses i artikel 6.1 i EU:s förordning om trafikidkare, eller

3) han eller hon under de senaste två åren har dömts till fängelse- eller bötesstraff eller påförts sanktioner för sammanlagt minst fyra sådana gärningar som avses i 1 eller 2 punkten.

En trafikansvarig och en fysisk person som söker eller innehar tillstånd ska emellertid anses ha gott anseende, om de gärningar som avses i 1 mom. inte visar att han eller hon är uppenbart olämplig att bedriva yrkesmässig trafik. Uppenbar olämplighet kan föreligga när

1) antalet gärningar är stort,

2) gärningen är allvarlig,

3) gärningen är systematisk,

4) gärningen är riktad mot transportobjektet eller en myndighet,

5) gärningen har utförts vid bedrivande av yrkesmässig trafik,

6) gärningen har konsekvenser som försämrar trafiksäkerheten,

7) gärningen på något annat sätt visar på likgiltighet för person- eller trafiksäkerheten, eller

8) gärningen är någon av de allvarligaste överträdelserna av gemenskapsreglerna enligt bilaga IV till EU:s förordning om trafikidkare.

7 §

Gott anseende hos juridiska personer

En juridisk person som söker eller innehar taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd har inte gott anseende, om

1) personen under de senaste fem åren har dömts till samfundsbot, eller

2) dess verkställande direktör eller ansvariga bolagsman inte uppfyller kravet på gott anseende enligt 6 §.

En juridisk person ska dock anses ha gott anseende, om den gärning som ligger till grund för den dom som avses i 1 mom. 1 punkten inte visar att sökanden på det sätt som avses i 6 § 2 mom. är uppenbart olämplig att bedriva yrkesmässig trafik.

8 §

Tillståndets giltighet

Taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd och godstrafiktillstånd gäller tio år från den dag det beviljats.

9 §

Ändring och förnyande av tillstånd

Ett taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd och godstrafiktillstånd kan ändras eller förnyas på ansökan hos Trafiksäkerhetsverket. På förnyande av tillstånd tillämpas vad som föreskrivs om beviljande av tillstånd. Vid ändring av tillstånd bör förutsättningarna för beviljande av tillstånd enligt 3–7 § beaktas till den del de inverkar på ändringen av tillståndet.

Om ansökan om förnyande av persontrafik- eller godstrafiktillstånd har anhängiggjorts senast en månad före tillståndets sista giltighetsdag, får trafiken fortsätta med det tillstånd som ska förnyas tills ärendet har avgjorts.

En tillståndshavare ska utan dröjsmål meddela Trafiksäkerhetsverket förändringar i förutsättningarna för beviljande av tillstånd.

10 §

Dödsbors rätt att fortsätta trafiken

Om en fysisk person som har taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd avlider, får dödsboet fortsätta trafiken under högst sex månader från dödsdagen, om dödsboet inom tre månader från dödsdagen till Trafiksäkerhetsverket anmäler en trafikansvarig som uppfyller kraven enligt denna lag.

11 §

Riskföretag

Som riskföretag enligt artikel 12 i EU:s förordning om trafikidkare betraktas en innehavare av person- eller godstrafiktillstånd som har dömts till straff eller påförts sanktioner för sådana brott eller förseelser som avses i 6 § 1 mom. eller 7 § 1 mom. och gärningarnas antal motsvarar det som anges i de bestämmelserna. Som riskföretag betraktas också en innehavare av person- eller godstrafiktillstånd vars trafikansvarige, verkställande direktör eller ansvariga bolagsman har dömts till straff eller påförts sanktioner för sådana brott eller förseelser som anges i 6 § 1 mom. och gärningarnas antal motsvarar det som anges i den bestämmelsen.

En innehavare av person- eller godstrafiktillstånd upphör att vara ett riskföretag, om varken företaget eller dess trafikansvarige, den verkställande direktören eller en ansvarig bolagsman under det senaste året har dömts för nya brott eller förseelser, eller om det totala antalet brott eller förseelser har sjunkit under det antal som föreskrivs i 6 § 1 mom. eller 7 § 1 mom.

12 §

Utredningsskyldighet för beställare av godstransport

I denna paragraf avses med beställare av godstransport en sådan näringsidkare som beställer en transport och som enligt 3 § 1 mom. i handelsregisterlagen (129/1979) är skyldig att göra en grundanmälan samt staten, en kommun, en samkommun, landskapet Åland, en kommun och en samkommun i landskapet Åland, en församling, en kyrklig samfällighet, något annat religionsamfund eller någon annan offentligrättslig juridisk person eller en motsvarande utländsk aktör.

Den som beställer en godstransport eller dennes företrädare ska innan avtal ingås om transport utreda att

1) transportören har godstrafiktillstånd eller rätt att utföra transporten som cabotagettransport enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (*EU:s förordning om tillstånd för godstrafik*), och

2) transportören är införd i registret över mervärdesskattskyldiga enligt mervärdesskattelagen (1501/1993), om transportören är förpliktad till det för den aktuella försäljningen.

Avtal får inte ingås om de förutsättningar som anges i 2 mom. inte är uppfyllda. Avtal får inte heller ingås, om beställaren är medveten om eller borde vara medveten om att den andra avtalsparten inte har för avsikt att fullgöra sina lagstadgade skyldigheter som arbetsgivare.

En utredning enligt 2 mom. behöver inte göras, om

1) avtalspart är staten, en kommun, en samkommun, landskapet Åland, en kommun och en samkommun i landskapet Åland, en församling, en kyrklig samfällighet, Folkpensionsanstalten eller Finlands Bank,

2) det har förflutit mindre än tre månader från det att den senaste utredningen gjordes om samma avtalspart, eller om

3) avtalsförhållandet mellan beställaren och avtalsparten kan anses vara etablerat som en följd av tidigare utförda transporter under löpande år, varvid en utredning ska göras varje kalenderår.

Beställaren eller dennes företrädare behöver inte heller göra en utredning enligt 2 mom., om det avtalade transportpriset exklusive mervärdesskatt är mindre än 500 euro för transportavtal som ingåtts under en tremånadersperiod eller om värdet på vederlaget, exklusive mervärdesskatt, i ett underleverantörsavtal för en inrikes transport i Finland enligt 1 § 3 mom. är högst 10 000 euro.

13 §

Utrednings- och anmälningsskyldighet för tillhandahållare av förmedlingstjänster

En tillhandahållare av förmedlingstjänster ska försäkra sig om att den näringsidkare som svarar för transporten har behövligt taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd.

Den som tillhandahåller förmedlingstjänster eller dennes i Finland etablerade företrädare ska årligen före utgången av januari meddela Trafiksäkerhetsverket totalbeloppen av de ersättningar som tillhandahållarna av transporttjänster har fått för de förmedlade transporterna och som tillhandahållaren av förmedlingstjänster har kännedom om, såvida myndigheten inte har tillgång till uppgifterna utifrån en motsvarande anmälan till Skatteförvaltningen.

14 §

Registreringskyldighet

En tjänsteleverantör som bedriver yrkesmässig transport av gods på väg med ett fordon eller en fordonskombination vars största tillåtna totalmassa överstiger 2 000 kilogram men är högst 3 500 kilogram ska registrera sig hos Trafiksäkerhetsverket. Registreringsplikt föreligger dock inte om tillstånd med stöd av 1 § 3 mom. inte krävs för verksamheten.

15 §

Fordon som används i trafik

Innehavare av taxitrafiktillstånd, persontrafiktillstånd eller godstrafiktillstånd och i 14 § avsedda tjänsteleverantörer ska se till att de fordon som används i trafik är införda i det register som avses i lagen om fordonstrafikregistret (541/2003) och att tillståndspliktig användning har angetts som fordonens användningsändamål.

Vad som föreskrivs i 1 mom. gäller inte ett ersättande fordon som används på grund av att det fordon som används för transporterna tillfälligt är ur funktion under en kort tid.

2 kap.

Internationella godstransporter

1 §

Transporttillstånd för internationell trafik

Med transporttillstånd för internationell trafik avses ett tillstånd med stöd av vilket en i utlandet registrerad lastbil eller tung släpvagn får användas i Finland eller en i Finland registrerad lastbil eller tung släpvagn får användas utomlands.

2 §

Beviljande av transporttillstånd för transporter i Finland

Trafiksäkerhetsverket beviljar, på det sätt som förutsätts i internationella överenskommelser eller förpliktelser som är bindande för Finland eller i Europeiska unionens lagstiftning, transporttillstånd för internationell trafik med lastbilar och sådana fordonskombinationer bestående av en bil och en släpvagn med en totalvikt på över 3 500 kg som registrerats i utlandet eller som registrerats i Finland men uthyrts till utlandet.

Kommunikationsministeriet kan på grundval av reciprocitet i enlighet med en internationell förpliktelse och överenskommelse som är bindande för Finland avtala om mindre avvikelser från tillståndsarrangemangen.

Trafiksäkerhetsverket kan i enskilda fall av tvingande skäl tillåta sådana transporter som inte överensstämmer med internationella överenskommelser.

3 §

Beviljande av transporttillstånd för utrikestransporter

Trafiksäkerhetsverket beviljar transporttillstånd för internationell trafik för utrikestransporter. Tillståndsansökan ska innefatta de uppgifter som tillståndsmyndigheten har begärt och som behövs för behandlingen av ansökan. Om endast en del av de sökande kan beviljas tillstånd på grund av det ringa antalet tillstånd, ska tillstånd beviljas de sökande vars transport effektivast utnyttjar den transporträtt som hänför sig till det tillstånd ansökan gäller.

Återlämnande av transporttillstånd

Tillståndshavaren är skyldig att utan dröjsmål till tillståndsmyndigheten återlämna ett tillstånd som avses i 2 eller 3 § och som inte kommer att användas eller som inte har använts. Tillståndsmyndigheten kan kräva att transporttillståndet återlämnas om tillståndshavaren inte använder tillståndet och inte heller börjar använda tillståndet inom en skälig frist som bestäms av tillståndsmyndigheten.

3 kap.

Krav på förare

1 §

Krav på taxiförare

En förare som är verksam inom taxitrafiken (*taxiförare*) ska ha körtillstånd för taxiförare.

Trafiksäkerhetsverket beviljar på ansökan körtillstånd för taxiförare till en person som 1) har gällande körkort, dock minst för bil i kategori B, och sökanden ska ha haft körkortet i minst ett år; utöver körkort som beviljats i Finland godkänns också körkort som beviljats i en annan medlemsstat i Europeiska unionen eller i en stat som hör till Europeiska ekonomiska samarbetsområdet och som erkänns som berättigande till att framföra fordon i Finland,

2) uppfyller de medicinska kraven för körkortstillstånd i grupp 2 enligt 18 § i körkortslagen (386/2011),

3) har avlagt Trafiksäkerhetsverkets prov för taxiförare. Utöver att den som bedriver taxitrafik i enlighet med III avd. 1 kap. 2 § ska ansvara för och se till att föraren har behövlig kompetens är syftet med provet att i samband med ansökan om körtillstånd utreda att föraren kan sörja för passagerarens säkerhet också oavsett fordon, kan beakta passagerarens funktionsnedsättningar och har en tillräcklig lokalkännedom om det huvudsakliga verksamhetsdistriktet.

Trafiksäkerhetsverket får dock inte bevilja körtillstånd för taxiförare, om personen på det sätt som framgår av straffregistret under de föregående fem åren före ansökan om körtillstånd har gjort sig skyldig till

1) en sedlighetssårande gärning enligt 17 kap. 18, 18 a eller 19 § i strafflagen (39/1889), sexualbrott enligt 20 kap., brott mot liv eller hälsa enligt 21 kap. 1–3 eller 6 §, människohandel enligt 25 kap. 3 § eller grov människohandel enligt 25 kap. 3 a §, grovt rån enligt 31 kap. 2 § eller narkotikabrott enligt 50 kap. i den lagen,

2) brott mot liv eller hälsa enligt 21 kap. 4, 5, 6 a eller 7–15 § i strafflagen, egendomsbrott enligt 28 kap. 1–9, 11 och 12 §, rån enligt 31 kap. 1 § eller häleri- eller penningtvättsbrott enligt 32 kap. 1–10 § i den lagen,

3) grovt äventyrande av trafiksäkerheten enligt 23 kap. 2 § i strafflagen, rattfylleri enligt 23 kap. 3 §, grovt rattfylleri enligt 23 kap. 4 § eller förande av fortskaffningsmedel utan behörighet enligt 23 kap. 10 § i den lagen,

~~3) grovt äventyrande av trafiksäkerheten enligt 23 kap. 2 § i strafflagen, rattfylleri enligt 23 kap. 3 §, grovt rattfylleri enligt 23 kap. 4 § eller förande av fortskaffningsmedel utan behörighet enligt 23 kap. 10 § i den lagen,~~

4) ett brott som motsvarar de brott som avses i 1–3 punkten, då ett avgörande i domstol om brottet med stöd av 2 § 2 mom. i straffregisterlagen (770/1993) har antecknats i straffregistret.

Trafiksäkerhetsverket får inte heller bevilja den körtillstånd som på det sätt som framgår av bötesregistret har gjort sig skyldig till

- 1) en i 3 mom. 3 punkten avsedd gärning, eller
- 2) en i 3 mom. 1, 2 eller 4 punkten avsedd gärning, om gärningen visar att han eller hon är uppenbart olämplig att arbeta som taxiförare.

Trafiksäkerhetsverket får meddela närmare föreskrifter om kraven i det prov för taxiförare som avses i 2 mom. 3 punkten.

2 §

Giltighet och förnyande av körtillstånd för taxiförare

Körtillstånd för taxiförare gäller fem år från den dag det beviljats. En taxiförare som har fyllt 68 år ska dock se till att han eller hon uppfyller de medicinska kraven för körkortstillstånd i grupp 2. Körtillståndet kan förnyas på ansökan hos Trafiksäkerhetsverket. Vid förnyande tillämpas vad som föreskrivs om beviljande av körtillstånd.

AVDELNING III

TJÄNSTER

1 kap.

Persontrafiktjänster

1 §

Informationsskyldighet

En tillståndshavare som tillhandahåller persontrafik och den som tillhandahåller förmedlingstjänster eller kombinationstjänster ska se till att passageraren har tillgång till åtminstone följande information i elektronisk form:

- 1) uppgift om huruvida transporttjänsten tillhandahålls med stöd av tillstånd eller huruvida tjänsten är befriad från tillståndsplikten,
- 2) huvudsakligt verksamhetsområde, vilka tjänster som tillhandahålls och under vilka tider samt ändringar och indragningar som gäller tjänsterna,
- 3) priser eller grunderna för hur priserna bestäms,
- 4) vilka betalningssätt som kan användas,
- 5) service och assistans som står till förfogande för passagerare med funktionshinder, fordonens tillgänglighet och vilken utrustning som underlättar för passagerarna att ta sig in i och ut ur fordonet samt kommunikationen med föraren,
- 6) anvisningar för kundrespons och hantering av felsituationer.

En tillståndshavare som tillhandahåller persontrafik behöver dock inte lämna information i elektronisk form, om det inte är ändamålsenligt eller skäligt på grund av att företaget är litet eller dess geografiska verksamhetsområde begränsat. I sådana fall ska informationen dock finnas allmänt tillgänglig i skriftlig form.

Trafiksäkerhetsverket får meddela närmare föreskrifter om hur informationen ska tillhandahållas för att det ska kunna säkerställas att informationens omfattning och jämförbarhet är tillräcklig.

2 §

Skyldigheter i fråga om taxitrafik

En tillståndshavare som tillhandahåller persontrafik svarar och sörjer vid taxitrafik för att

- 1) föraren har sådant körtillstånd för taxiförare som avses i II avd. 3 kap. 1 §,
- 2) föraren säkerställer att passageraren tryggt kan ta sig in i och ut ur fordonet och erbjuder den hjälp som behövs,
- 3) föraren har tillräcklig interaktionsförmåga och tillräckliga språkkunskaper,
- 4) föraren har förmåga att beakta de särskilda behov en passagerare med funktionshinder har,
- 5) namnet på tillståndshavaren och dennes kontaktuppgifter samt förarens namn finns angivna och informationen är placerad så att passageraren kan se den,
- 6) föraren, om priset grundar sig på resans längd eller restiden, väljer den väg som är mest förmånlig och ändamålsenlig för passageraren om passageraren låter föraren välja, eller kör den väg som passageraren i samband med beställningen på förhand har godkänt eller föreslagit,
- 7) passageraren har rätt att betala resan kontant eller med något av de vanligaste betal-korten, om inte ett särskilt betalningssätt har angetts på det sätt som avses i 1 § och passageraren har godkänt betalningssättet i samband med beställningen eller bokningen.

3 §

Prissättning av taxitrafiktjänster

En tillståndshavare som tillhandahåller persontrafik samt den som tillhandahåller förmedlingstjänster ska innan en taxiresa inleds eller beställningen bekräftas informera passageraren om resans totalpris inklusive skatt eller, om ett exakt pris inte kan anges i förväg, grunderna för prissättningen inklusive skatt. Totalpriset eller grunderna för hur priset bestäms ska anges på ett tydligt, entydigt och för passageraren lättförståeligt sätt. Prisuppgifterna ska läggas fram på ett sådant sätt att passagerarna lätt kan se dem.

Närmare föreskrifter om hur priserna anges och prisuppgifterna hålls synliga på det sätt som avses i 1 mom. får meddelas av Trafiksäkerhetsverket.

Trafiksäkerhetsverket ska följa prissättningen av de taxitrafiktjänster som tillhandahålls passagerarna. Trafiksäkerhetsverket får meddela närmare föreskrifter om sådana totalpriser för taxitrafiktjänster om vilka ska avtalas särskilt, om priserna överskrids eller enligt bedömning kommer att överskridas. När Trafiksäkerhetsverket bestämmer dessa priser ska den allmänna prisnivån på taxitrafiktjänster, de olika prissättningsmodellerna, den allmänna konsumentprisnivån och befolkningens allmänna inkomstnivå beaktas. De bestämda totalpriserna ska ses över årligen.

Om oenighet uppstår om huruvida priset uttryckligen har överenskommit, ska tjänstleverantören kunna visa att dennes påstående är riktigt. Om priset inte uttryckligen har överenskommit, får det inte överstiga det av Trafiksäkerhetsverket bestämda totalpris som avses i 3 mom.

Trafiksäkerhetsverket får bestämma maximipriser på de mest använda typerna av taxitrafiktjänster, inklusive taxitrafiktjänster för grupper med särskilda behov, om tjänsternas totalpriser stiger avsevärt snabbare än den allmänna konsumentprisnivån och kostnadsindex för taxitrafiken utvecklas. Det av Trafiksäkerhetsverket bestämda maximipriset ska vara kostnadsorienterat så att det innefattar en skälig vinst. Maximipriset ska justeras årligen.

Informationens och informationssystemens interoperabilitet

1 §

Väsentlig information om mobilitetstjänster

Oberoende av trafikslag ska den som tillhandahåller mobilitetstjänster inom persontrafik se till att väsentliga och aktuella uppgifter om mobilitetstjänsterna finns att tillgå i maskinläsbar form och kan användas fritt med hjälp av en förbindelse som upprättats i ett informationssystem (*öppet gränssnitt*). Väsentliga uppgifter omfattar åtminstone information om rutter, hållplatser, tidtabeller, priser och tillgång till tjänsterna samt fordonens tillgänglighet.

Webbadressen eller webbadresserna för det gränssnitt som avses i 1 mom. och för den information som behövs för att få tillgång till gränssnittet samt uppdateringarna av materialet ska meddelas till Trafikverket innan verksamheten inleds eller i fråga om uppdateringar omedelbart när den nya adressen är känd.

Trafikverket ska tillhandahålla teknisk service som alternativt kan användas för den förmedling av information som avses i 1 mom.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om den väsentliga information som avses i 1 mom. och de krav som ställs på informationens aktualitet samt om teknisk interoperabilitet.

2 §

Biljett- och betalningssystemens interoperabilitet

Den som tillhandahåller persontransporttjänster eller förmedlingstjänster inom väg- och spårtrafik eller den som för sådana tillhandahållares räkning svarar för biljett- och avgiftssystemet ska ge dem som tillhandahåller mobilitets- och kombinationstjänster tillträde till det försäljningsgränssnitt som används för biljett- och avgiftssystemet för att

1) möjliggöra köp av en sådan biljettprodukt som berättigar till en enkelresa till normalpris och i fråga om vilken den reserätt som baserar sig på biljettprodukten enkelt ska kunna påvisas med hjälp av allmänt tillgänglig teknik, eller

2) reservera en enskild resa eller transport vars exakta pris inte är känt när tjänsten inleds, eller som av någon annan orsak enligt överenskommelse ska betalas efter det att tjänsten utförts.

Den som tillhandahåller transporttjänster och som tillhandahåller endast andra transporttjänster inom persontrafiken än sådana som en behörig myndighet enligt IV avd. 1 kap. 4 och 5 § upphandlar enligt denna lag, lagen om offentlig upphandling och koncession (1397/2016), nedan *upphandlingslagen*, eller lagen om upphandling och koncession inom sektorerna vatten, energi, transporter och posttjänster (1398/2016), kan avvika från kravet i 1 mom., om det inte är tekniskt ändamålsenligt eller skäligt att uppfylla det på grund av att företaget är litet eller dess geografiska verksamhetsområde begränsat.

Den tjänsteleverantör som är ålagd att ge tillträde i enlighet med 1 mom. till ett gränssnitt för biljett- och betalningssystemet ska för att möjliggöra det praktiska genomförandet samarbeta med den tillhandahållare av mobilitets- eller samordningstjänster som utnyttjar gränssnittet.

3 §

Främjande av interoperabilitet i offentliga upphandlingar

Den behöriga myndighet som avses i IV avd. 1 kap. 4 och 5 § i denna lag ska se till att det vid upphandling av mobilitetstjänster eller biljett- och betalningssystem i anslutning till dem enligt denna lag, upphandlingslagen eller lagen om upphandling och koncession inom sektorerna vatten, energi, transporter och posttjänster i anbudsförfrågan, upphandlingsannonsen och upphandlingskontraktet förutsätts att

1) tjänsteleverantören har gett en beskrivning för hur leverantörens skyldigheter enligt 1 § har uppfyllts,

2) tjänsteleverantörens på biljettprodukterna baserade reserätter kan visas i det bakomliggande systemet med hjälp av ett elektroniskt kommunikationsnät, och allmänt tillgänglig teknik ska kunna användas för att visa reserätten,

3) kommunikationen mellan tjänsteleverantörens och en annan tjänsteleverantörs bakgrundssystem kan ske via ett gränssnitt, om rätten att resa verifieras i den andra tjänsteleverantörens bakgrundssystem.

Den behöriga myndigheten ska godkänna alla sådana av tjänsteleverantörerna använda system som uppfyller kraven i 1 mom. 2 punkten. Den behöriga myndigheten ska också se till att dess verksamhet i övrigt befrämjar interoperabiliteten mellan biljett- och betalningssystemen.

4 §

Allmänna krav på tillträde till ett gränssnitt

Tillgång till information och informationssystem med hjälp av ett öppet gränssnitt enligt 1 och 2 § och de stödtjänster, de användarvillkor, den programvara, de licenser och andra tjänster som eventuellt behövs för tillträdet ska tillhandahållas på rättvisa, skäligen och icke-diskriminerande villkor.

De tjänsteleverantörer som ålagts att ge tillträde till ett gränssnitt som avses i 1 och 2 § ska se till att tillträdet kan ske utan att informationssäkerheten för tjänsten eller integritetsskyddet äventyras.

5 §

Interoperabiliteten hos tjänster som sammanför tjänster och gränssnitt

När tjänsteleverantörer och förvaltare av eller underhållsansvariga för bakomliggande system för visande av rätten att resa som tekniskt sammanför de öppna gränssnitt som omfattas av bestämmelserna i detta kapitel utvecklar egna tjänster och system ska tjänsteleverantörerna och förvaltarna eller de underhållsansvariga se till att tjänsterna och systemen är interoperabla med andra motsvarande tjänster. De tjänsteleverantörer som avses ovan ska även i övrigt samarbeta för att garantera den tekniska interoperabilitet som behövs för att bilda resekedjor.

De som tillhandahåller kombinationstjänster ska ge tillgång till de gränssnitt som behövs för visande av rätten att resa och se till att rätten kan verifieras med hjälp av allmänt tillgänglig teknik.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om säkrande av den interoperabilitet som avses i 1 och 2 mom.

6 §

Införande av intelligenta trafiksystem

Vid tillämpningen av de specifikationer som Europeiska kommissionen antagit med stöd av artikel 6 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/40/EU om ett ramverk för införande av intelligenta transportsystem på vägtransportområdet och för gränssnitt mot andra transportslag (*ITS-direktivet*) ska de principer som fastställs i bilaga II till det direktivet följas i fråga om de prioriterade områden som avses i artikel 2 och de prioriterade åtgärder som avses i artikel 3 i det direktivet.

Trafiksäkerhetsverket ska bedöma och kontrollera om de tjänstleverantörer, myndigheter och andra verksamhetsutövare som genomför de prioriterade områden som avses i artikel 2 och de prioriterade åtgärder som avses i artikel 3 i ITS-direktivet uppfyller de krav som anges i direktivet och som utfärdats med stöd av det.

Trafiksäkerhetsverket meddelar vid behov närmare tekniska föreskrifter om påvisande av den överensstämmelse med kraven som avses i 2 mom. och om ansökan om utvärdering.

3 kap.

Upphandlingsförfaranden och beviljande av ensamrätt

1 §

Upphandlingsförfaranden

Upphandlingsförfaranden enligt detta kapitel används när koncessionsavtal som gäller landsvägstrafik och annan spårtrafik än järnvägstrafik ingås. Upphandlingsförfaranden enligt detta kapitel används vid ingåendet av avtal om järnvägstrafik, oberoende av om avtalen är koncessionsavtal eller andra avtal om offentlig tjänsteupphandling som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (*trafikavtalsförordningen*). I artiklarna 4–8 i trafikavtalsförordningen finns bestämmelser om direkttilldelning av avtal.

På andra avtal än de avtal om offentlig tjänsteupphandling som avses i 1 mom. tillämpas upphandlingsförfaranden enligt upphandlingslagen eller lagen om upphandling och koncession inom sektorerna vatten, energi, transporter och posttjänster. På dessa avtal tillämpas trafikavtalsförordningen med undantag för bestämmelserna i artikel 5.2–5.6 och artikel 8.2–8.4.

De behöriga myndigheterna enligt IV avd. 1 kap. 4 och 5 § kan när koncessionsavtal ingås tillämpa ett förfarande där alla trafikidkare som avses i trafikavtalsförordningen kan lämna anbud (*förfarande i ett steg*) eller ett förfarande där alla de nämnda trafikidkarna kan lämna ansökan om deltagande och den behöriga myndigheten därefter bland dem som lämnat in en ansökan väljer ut dem som får lämna anbud i förfarandets följande steg (*förfarande i två steg*).

2 §

Annonsering om upphandling och minimitidsfrister

Utöver vad som föreskrivs i artikel 7 i trafikavtalsförordningen ska den behöriga myndigheten offentligt informera om koncessionsavtal som ingås genom förfaranden enligt 1 § 3 mom. Annonserna ska sändas för publicering på webbadressen www.hankintailmoitukset.fi. På informationsutbyte i anslutning till upphandlingar tillämpas dessutom 8 kap. i upphandlingslagen.

När tidsfristerna för upphandlingsförfarandet bestäms ska hänsyn tas till upphandlingens storlek och avtalets längd samt hur lång tid som behövs för att utarbeta och sända anbuden. Tidsfristerna beräknas från den dag som följer på den då upphandlingsannonsen sändes för publicering. Om den behöriga myndigheten tillämpar förfarandet i två steg räknas anbudstiden från den dag då anbudsförfrågan sändes.

Vid ett förfarande i två steg ska minst 30 dagar reserveras för inlämnande av ansökan om deltagande. Vid ett förfarande i ett steg ska anbudstiden vara minst 45 dagar och vid ett förfarande i två steg minst 40 dagar.

3 §

Anbudsförfrågan

En anbudsförfrågan ska utarbetas skriftligen och så tydligt att det utifrån den är möjligt att lämna anbud som kan mätas med samma mått och är jämförbara. I anbudsförfrågan ombeds trafikidkarna lämna sina anbud inom utsatt tid.

Anbudsförfrågan och i tillämpliga delar upphandlingsannonsen ska innehålla

- 1) ett angivande av föremålet för upphandlingen och minimikvalitetskrav,
- 2) en hänvisning till den publicerade upphandlingsannonsen,
- 3) tidsfristen för lämnande av anbud,
- 4) adress till vilken de skriftliga anbuden ska skickas,
- 5) det eller de språk som anbuden ska avfattas på,
- 6) krav som gäller trafikidkarnas ekonomiska och finansiella situation samt tekniska och yrkesmässiga kvalifikationer och övriga krav samt en förteckning över de handlingar som ska tillhandahållas,
- 7) grunden för valet av anbud,
- 8) anbudens giltighetstid.

Vid upphandling tillämpas dessutom bestämmelserna i 71–74 § i upphandlingslagen om beskrivning av föremålet för upphandlingen, användning av märken vid beskrivningen av föremålet för upphandlingen, teknisk utredning och påvisande av att anbudet svarar mot kraven. På andra avtal som gäller järnvägstrafik än koncessionsavtal tillämpas dessutom vad som i 58 § i den lagen föreskrivs om annonseringsskyldighet i efterhand.

4 §

Val av anbudsgivare

Vid ett förfarande i två steg ska anbudsgivare väljas samt vid ett förfarande i ett steg anbudsgivarnas lämplighet bedömas utifrån förhandsanmälda grunder som hänför sig till anbudsgivarnas ekonomiska och finansiella situation, tekniska prestationsförmåga och yrkesmässiga kvalifikationer eller utifrån andra objektiva och icke-diskriminerande grunder.

Vid anbudsförfarande ska sådana trafikidkare uteslutas som inte har tekniska, ekonomiska eller andra förutsättningar att genomföra upphandlingen eller som gjort sig skyldiga till brott som nämns i 80 § i upphandlingslagen. En trafikidkare kan uteslutas med stöd av 81 § i den lagen.

5 §

Förhandlingar efter inlämnande av anbud

Efter att anbud lämnats in kan den behöriga myndigheten i enlighet med artikel 5.3 i trafikavtalsförordningen förhandla med de trafikidkare som lämnat anbud, om anbudsförfrågan inte har kunnat avfattas så exakt att det bästa anbudet kan väljas eller om anbuden

inte till sitt innehåll motsvarar anbudsförfrågan. Det förutsätts dessutom att avtalsvillkoren i anbudsförfrågan inte ändras i väsentlig grad.

Syftet med de förhandlingar som avses i 1 mom. är att välja det bästa anbudet. Den behöriga myndigheten ska förhandla i syfte att anpassa anbuden till de krav som angetts i upphandlingsannonsen eller anbudsförfrågan. Förhandlingarna kan föras i successiva steg så att antalet trafikidkare som deltar i förhandlingarna minskas under förhandlingarna genom tillämpning av grunderna för valet av anbud.

6 §

Val av anbud

Det anbud ska antas som för den behöriga myndigheten totalekonomiskt sett är det mest fördelaktiga utifrån bedömningsgrunder som är kopplade till föremålet för upphandlingen eller det som har det lägsta priset. Som bedömningsgrunder för valet av det totalekonomiskt mest fördelaktiga anbudet kan användas kvaliteten på den tjänst som anbudet gäller, fordonens kvalitet, fordonens tillgänglighet, integrering av tjänsten, priset, utbudets volym, passagerarpriser, miljöegenskaper samt uppfyllande av miljökrav.

När det som är totalekonomiskt mest fördelaktigt används som grund för valet ska jämförelsegrunderna och deras inbördes viktning nämnas i upphandlingsannonsen eller förfrågningsunderlaget. Viktningen kan anges också i form av ett skäligen variationsintervall. Om en relativ viktning av jämförelsegrunderna av motiverad anledning inte kan anges, ska jämförelsegrunderna anges i prioritetsordning.

7 §

Tilläggsbeställning och förlängning av avtalets giltighetstid

Den behöriga myndigheten kan göra en tilläggsbeställning utan något anbudsförfarande, om tilläggsbeställningen motsvarar en tidigare upphandling genom ett förfarande i ett steg eller ett förfarande i två steg. En ytterligare förutsättning är att en eventuell senare upphandling utan anbudsförfarande har nämnts i den ursprungliga upphandlingsannonsen och att avtalets längd med beaktande av tilläggsbeställningens tid inte överskrider den maximitid som anges i artikel 4.3 i trafikavtalsförordningen.

Ett koncessionsavtal kan innehålla avtalsvillkor för de mål enligt vilka trafiken utvecklas under avtalsperioden. Målen kan gälla uppnående av nivån på tjänsten eller ökning av antalet passagerare. I avtalsvillkoren kan trafikidkaren åläggas att delvis eller helt och hållet ansvara för valet av metoder som behövs för att målen ska uppnås.

Den ursprungliga giltighetstiden för ett koncessionsavtal kan förlängas om avtalet innehåller villkor som avses i 2 mom. och de mål som anges i villkoren eller en del av dem har uppnåtts genom trafikidkarens åtgärder. En ytterligare förutsättning är att möjligheten att förlänga avtalet har nämnts i den ursprungliga upphandlingsannonsen, att avtalets längd med beaktande av förlängningen av giltighetstiden inte överskrider maximitiden enligt 1 mom. och att trafikidkaren inte får någon annan gottgörelse för måluppfyllelsen.

8 §

Upphandlingsbeslut och handlingsoffentlighet

Den upphandlande enheten ska fatta ett skriftligt beslut om de avgöranden som påverkar anbudssökandenas och anbudsgivarnas ställning samt om anbudsförfarandets utgång. Beslutet ska motiveras. De faktorer som väsentligen har påverkat avgörandet ska framgå av beslutet eller av de handlingar som hänför sig till beslutet. Sådana faktorer är åtminstone grunderna för att en anbudssökande eller en anbudsgivare har avvisats eller ett anbud har förkastats och de grunder på vilka de godkända anbuden har jämförts. Av beslutet eller

av de handlingar som hänför sig till det ska det dessutom framgå när upphandlingskontraktet kan slutas. På upphandlingsbeslutet tillämpas dessutom 126 och 127 § i upphandlingslagen.

Efter det att upphandlingsbeslutet har fattats ska den behöriga myndigheten ingå ett i artikel 3.1 i trafikavtalsförordningen avsett avtal om offentlig tjänsteupphandling. Det obligatoriska innehållet i avtalet anges i artikel 4 i den förordningen. Ett avtal om offentlig tjänsteupphandling kan ingås och beslutet verkställas tidigast 21 dagar efter det att de trafikidkare som deltagit i anbudsförandet har fått eller anses ha fått del av beslutet och anvisningen om hur man söker ändring. Avtalet kan emellertid ingås också tidigare, om detta av ett tvingande allmänintresse eller av oförutsebara skäl som inte beror på den behöriga myndigheten är absolut nödvändigt. Väntetid behöver inte iakttas, om upphandlingskontraktet sluts med den trafikidkare som lämnat det enda godtagbara anbudet och det i anbudsförandet inte längre deltar andra anbudsgivare eller anbudssökande vars ställning påverkas av valet av avtalspartner.

På upphandlingsdokumentens offentlighet tillämpas 138 § i upphandlingslagen.

9 §

Särredovisningskyldighet

En särredovisningsskyldig trafikidkare enligt 5 punkten i bilagan till trafikavtalsförordningen ska lämna detaljerade uppgifter om de metoder genom vilka intäkterna och kostnaderna fördelas på olika verksamheter. De uppgifter som omfattas av denna skyldighet att lämna upplysningar ska bevaras i minst tio år efter utgången av räkenskapsperioden.

I fråga om den separata bokföring som avses i punkt 5 i bilagan till trafikavtalsförordningen är resultaträkningarna offentliga och ska presenteras som en not till den särredovisningsskyldiga trafikidkarens bokslut.

Trots vad som i lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet (621/1999) föreskrivs om sekretess, har kommunikationsministeriet och de behöriga myndigheter som avses i IV avd. 1 kap. 4 och 5 § i denna lag rätt att av de särredovisningsskyldiga trafikidkarna få den information som avses i trafikavtalsförordningen för fullgörande av de uppgifter som avses i den förordningen.

Trots sekretessbestämmelserna har kommunikationsministeriet rätt att till kommissionen vidarebefordra uppgifter som ministeriet fått med stöd av 3 mom. för användning i den omfattning som förutsätts för skyldigheten enligt trafikavtalsförordningen att medge insyn för bedömning av om de ersättningar som betalats är förenliga med den förordningen.

10 §

Beslut om tillämpning av trafikavtalsförordningen och beviljande av ensamrätt

Den behöriga myndighet som avses i IV avd. 1 kap. 4 och 5 § får besluta att ordna de offentliga persontrafiktjänsterna inom sitt behörighetsområde eller inom en del av det i enlighet med trafikavtalsförordningen för att se till att det tillhandahålls sådana allmännyttiga tjänster som är tätare, säkrare, av bättre kvalitet eller förmånligare än de tjänster som kan tillhandahållas enbart på marknadsvillkor.

Den behöriga myndigheten kan dessutom vid behov besluta att bevilja ensamrätt i enlighet med trafikavtalsförordningen. Genom ett beslut om ensamrätt ges den som bedriver offentlig trafik och som väljs särskilt en möjlighet att bedriva offentlig persontrafik på en viss rutt, inom ett visst nät eller inom ett visst område utan att andra eventuella trafikidkare har en sådan rätt. Den behöriga myndigheten ska lägga ut beslutet om beviljande av ensamrätt på sina webbsidor.

Ensamrätt kan beviljas i samband med alla slag av avtal om offentlig upphandling.

4 kap.

Offentligt stöd för trafiktjänster

1 §

Statsfinansieringens användningsändamål

Av de anslag i statsbudgeten som anvisats för köp och utveckling av tjänster som avses i denna lag kan ersättningar, stöd eller understöd betalas ut till

- 1) trafikidkare enligt vad som föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning,
- 2) användare av trafiktjänster på grundval av en förbindelse som ingås av den behöriga myndigheten enligt vilken kostnaderna för trafiktjänster ersätts upp till ett i förväg fastställt värde,
- 3) kommuner, samkommuner och allmännyttiga samfund för utveckling, planering och forskning som gäller trafiktjänster.

Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om användningsändamål och bevilningsförfarande för de anslag för statsunderstöd som avses i 1 mom.

2 §

Kvotering och användning av anslag

Anslag som anvisats i statsbudgeten får för de ändamål som nämns i 1 § 1 mom. 1 punkten användas av kommunikationsministeriet inom ramen för dess behörighet enligt IV avd. 1 kap. 5 § 1 mom. samt för de ändamål som nämns i 1 § 1 mom. 3 punkten i detta kapitel, om det är fråga om strategiskt betydande projekt.

Trafikverket beslutar om kvoteringen av anslaget eller en del därav för de behöriga närings-, trafik- och miljöcentralerna och bestämmer till behövliga delar om dess fördelning på ändamål som nämns i 1 § 1 mom. till den del de inte är ändamål enligt 1 mom. i denna paragraf. Trafikverket får själv använda anslaget för det ändamål som nämns i 1 § 1 mom. 3 punkten. Verket kan också bevilja kommuner eller samkommuner statsunderstöd för samma ändamål.

De behöriga närings-, trafik- och miljöcentralerna får för de ändamål som nämns i 1 § 1 mom. 1–3 punkten använda det anslag som Trafikverket kvoterat. De kan också bevilja kommuner eller samkommuner statsunderstöd för ändamål enligt den paragrafen.

3 §

Återkrav av ersättning

Den behöriga myndigheten ska bestämma att utbetalningen av ersättning från statsbudgeten eller en kommunal budget ska upphöra och att den ersättning som redan betalats ut helt eller delvis ska återkrävas, om ersättningstagaren

- 1) underlåtit att återbetala sådan ersättning eller en del av den som denne fått på felaktiga grunder, till för stort belopp eller uppenbart utan grund,
- 2) lämnat felaktiga eller vilseledande uppgifter för att ersättningen ska beviljas eller utbetalas eller när den övervakas och om detta förfarande har varit ägnat att väsentligt inverka på erhållandet av ersättningen, ersättningsbeloppet eller villkoren för ersättningen, eller hemlighållit en sådan omständighet,
- 3) använt ersättningen för ett väsentligen annat ändamål än det har betalats för, eller
- 4) i övrigt på ett med 1–3 punkten jämförbart sätt väsentligen brutit mot bestämmelserna om ersättningen eller utbetalningsvillkoren.

Den behöriga myndigheten kan bestämma att utbetalningen av ersättning från statsbudgeten eller en kommunal budget ska upphöra och att den ersättning som redan betalats ut helt eller delvis ska återkrävas, om

1) ersättningstagaren har vägrat lämna de uppgifter, handlingar och annat material eller bistånd som krävs i lag eller avtal för utbetalning och övervakning av ersättningen, eller

2) ersättningen på något annat sätt än det som avses i 1 mom. betalats på felaktiga grunder eller utan grund.

Ersättningstagaren ska på det belopp som återbetalas eller återkrävs, räknat från den dag då ersättningen betalades ut, betala en årlig ränta enligt 3 § 2 mom. i räntelagen (633/1982) ökad med tre procentenheter.

Om det återkrävda beloppet inte betalas senast den dag som bestämts av den behöriga myndigheten, ska en årlig dröjsmålsränta betalas på beloppet enligt 4 § i räntelagen.

AVDELNING IV

MYNDIGHETER OCH TILLSYN

1 kap.

Myndigheternas verksamhet

1 §

Trafiksäkerhetsverket som allmän tillsynsmyndighet

Trafiksäkerhetsverket utövar tillsyn över att denna lag samt bestämmelser som utfärdats och föreskrifter och beslut som meddelats med stöd av den iakttas, om inte något annat föreskrivs i denna lag.

Trafiksäkerhetsverket bedömer trafiksystemets funktion och verkningarna av denna lag och rapporterar regelbundet om trafiksystemets tillstånd.

2 §

Trafikverkets uppföljnings- och samordningsuppgifter

Trafikverket följer upp efterfrågan på och utbudet av mobilitetstjänster och samordnar utvecklingen av tjänsterna.

En tillhandahållare av mobilitetstjänster är trots affärs- och yrkeshemligheten skyldig att regelbundet lämna de uppgifter om utbudet och den faktiska efterfrågan på den trafik som tillhandahållaren bedriver till Trafikverket som verket behöver för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt 1 mom. samt för statistikföring och forskning. Den som tillhandahåller transporttjänster inom persontrafiken ska senast 60 dagar innan en plan genomförs dessutom meddela Trafikverket om att en tjänst som tillhandahålls regelbundet inleds, upphör eller ändras väsentligt, till den del uppgifterna inte är tillgängliga med hjälp av ett gränssnitt som avses i III avd. 2 kap. 1 §. Uppgifterna ska ges avgiftsfritt.

Trafikverket har rätt att trots sekretess till en annan myndighet lämna ut de uppgifter verket fått om de är nödvändiga för att myndigheten ska kunna fullgöra sina uppgifter enligt lag. Trafikverket får lämna ut uppgifterna via en teknisk anslutning eller annars elektroniskt. Trafikverket har trots sekretess rätt att få sådana uppgifter från en annan myndighet som är nödvändiga för att verket ska kunna fullgöra de uppgifter som avses i denna paragraf.

3 §

Polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet som myndigheter som övervakar vägtrafiken

Polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet övervakar inom sitt uppgiftsområde att denna lag följs.

4 §

Behöriga vägtrafikmyndigheter enligt trafikavtalsförordningen

De behöriga närings-, trafik- och miljöcentralerna samt de kommunala myndigheter som nämns i 2 mom. och de regionala myndigheter som nämns i 3 mom. är sådana behöriga vägtrafikmyndigheter som avses i trafikavtalsförordningen.

Hyvinge, Imatra, Kajana, Karleby, Kouvola, Nyslott, Raumo, Riihimäki, Rovaniemi, Salo, S:t Michel, Seinäjoki, Vasa och Villmanstrand är inom sina områden sådana behöriga vägtrafikmyndigheter som avses i trafikavtalsförordningen.

Följande regionala myndigheter är inom sitt behörighetsområde sådana behöriga vägtrafikmyndigheter som avses i trafikavtalsförordningen:

- 1) Samkommunen Helsingforsregionens trafik inom det område som kommunerna Esbo, Grankulla, Helsingfors, Kervo, Kyrkslätt, Sibbo och Vanda bildar,
- 2) Tavastehus stad inom det område som kommunerna Hattula, Janakkala och Tavastehus bildar,
- 3) Joensuu stad inom det område som kommunerna Joensuu, Kontiolahti och Liperi bildar,
- 4) Jyväskylä stad inom det område som kommunerna Jyväskylä, Laukaa och Muurame bildar,
- 5) Kotka stad inom det område som kommunerna Fredrikshamn, Kotka och Pyttis bildar,
- 6) Kuopio stad inom det område som kommunerna Kuopio och Siilinjärvi bildar,
- 7) Lahtis stad inom det område som kommunerna Asikkala, Hartola, Heinola, Hollola, Hämeenkoski, Kärkölä, Lahtis, Nastola, Orimattila, Padasjoki och Sysmä bildar,
- 8) Havslapplands regionala kommunala kollektivtrafikmyndighet inom det område som kommunerna Kemi, Keminmaa, Simo, Tervola och Torneå bildar,
- 9) Uleåborgs stad inom det område som kommunerna Ii, Kempele, Limingo, Lumijoki, Muhos, Tyrnävä och Uleåborg bildar,
- 10) Björneborgs stad inom det område som kommunerna Björneborg, Harjavalta, Kumo, Nakkila och Ulvsby bildar,
- 11) Tammerfors stad inom det område som kommunerna Kangasala, Lempäälä, Nokia, Orivesi, Pirkkala, Tammerfors, Vesilahti och Ylöjärvi bildar,
- 12) Åbo stad inom det område som kommunerna Lundo, Nädendal, Reso, Rusko, S:t Karins och Åbo bildar.

Om de behöriga myndigheterna är verksamma inom den offentliga persontrafiken på det sätt som avses i III avd. 3 kap. 10 §, ska de planera tjänster som i första hand bildar regionala eller lokala helheter och eftersträva en samordning av samtliga persontransporter. De tjänster som uppstår på marknadsvillkor utifrån kundernas mobilitetsbehov ska vid planeringen samordnas med offentligt upphandlade tjänster. Vid planeringen av mobilitetstjänster ska myndigheterna höra dem som tillhandahåller persontrafiktjänster i området och samarbeta med övriga myndigheter och med kommunerna.

Den behöriga myndigheten har rätt att ta in sådana uppgifter som myndigheten i enlighet med 2 § 3 mom. har fått från Trafikverket i en anbudsförfrågan vid ett anbudsförfarande som gäller ordnande av trafik. Ett enskilt företags affärs- eller yrkeshemligheter får dock inte framgå av anbudsförfrågan.

Andra kommuner eller samkommuner än de som avses i 2 eller 3 mom. får för att komplettera mobilitetstjänsterna på sitt område upphandla trafik enligt trafikavtalsförordningen med iakttagande av upphandlingslagen.

Trafiktjänster som en behörig kommunal myndighet ordnat får i obetydlig omfattning sträcka sig utanför dess egentliga behörighetsområde.

5 §

Behöriga järnvägstrafikmyndigheter enligt trafikavtalsförordningen

Kommunikationsministeriet och, inom sitt behörighetsområde, Samkommunen Helsingforsregionens trafik är de behöriga myndigheter som avses i trafikavtalsförordningen i ärenden som gäller järnvägstrafiken. Behöriga myndigheter i ärenden som gäller annan spårtrafik är inom sina behörighetsområden de kommunala och regionala myndigheter som nämns i 4 § 2 och 3 mom.

Om de behöriga myndigheterna är verksamma inom den offentliga persontrafiken på det sätt som avses i III avd. 3 kap. 10 §, ska de planera tjänster som i första hand bildar helheter som består av en region eller ett område och eftersträva en samordning av samtliga persontransporter. De tjänster som uppstår på marknadsvillkor utifrån kundernas mobilitetsbehov ska vid planeringen samordnas med offentligt upphandlade tjänster. Vid planeringen av trafiken ska myndigheterna höra dem som tillhandahåller persontrafiktjänster i området och samarbeta med övriga myndigheter och med kommunerna.

6 §

Behöriga myndigheter enligt EU:s förordning om trafikidkare

Trafiksäkerhetsverket och en behörig myndighet i landskapet Åland är de behöriga myndigheter som avses i artikel 10 i EU:s förordning om trafikidkare. Dessutom kan polisen, arbetarskyddsförvaltningen, Skatteförvaltningen och Tullen delta i de kontroller som avses i artikel 10.1 d på basis av den behörighet som de har med stöd av någon annan lag. Trafiksäkerhetsverket är den nationella kontaktpunkt som avses i artikel 18 i den förordningen.

Trafiksäkerhetsverket kan anlita en utomstående expert för utarbetande av de provuppgifter i examensprovet och det ordnande av provtillfället i fråga om yrkeskunnande som avses i artikel 8 i EU:s förordning om trafikidkare. En person som uppfyller kraven enligt artikel 9 i EU:s förordning om trafikidkare behöver inte avlägga det examensprov som avses i artikel 8.1 i förordningen.

Polisen på den ort där företaget har sitt faktiska och fasta driftställe utfärdar de handlingar som avses i artikel 19.1 i EU:s förordning om trafikidkare och de intyg som avses i artikel 19.2 i den förordningen.

Trafiksäkerhetsverket och en behörig myndighet i landskapet Åland utfärdar ett sådant intyg som avses i artikel 21.1 i EU:s förordning om trafikidkare till en person som har blivit godkänd i det examensprov som ordnas av verket eller som har en yrkeshögskoleexamen inom logistik som omfattar sådana studier som förutsätts enligt den förordningen.

7 §

Behöriga myndigheter enligt EU:s förordning om internationell busstrafik

De behöriga myndigheter som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1073/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för persontransporter med buss och om ändring av förordning (EG) nr 561/2006 (*EU:s förordning om internationell busstrafik*) är Trafiksäkerhetsverket och en behörig myndighet i

landskapet Åland. Polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet är de behöriga kontrollmyndigheter som avses i artiklarna 4.3, 18.2 och 19 i den förordningen.

Den behöriga myndigheten för linjetrafik enligt kapitel III i EU:s förordning om internationell busstrafik är Trafiksäkerhetsverket. På Åland beviljas tillstånd för linjetrafik av en behörig myndighet i landskapet Åland.

8 §

Myndighet som begär ett förfarande för skyddsåtgärder vid cabotagetransporter

Kommunikationsministeriet begär av kommissionen ett sådant förfarande för skyddsåtgärder vid cabotagetransporter som avses i artikel 10 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1072/2009 om gemensamma regler för tillträde till den internationella marknaden för godstransporter på väg (*EU:s förordning om tillstånd för godstrafik*). Genom förordning av statsrådet får närmare bestämmelser utfärdas om de åtgärder som enligt 4 punkten i den artikeln ska vidtas i fråga om de egna trafikidkarna för den tid kommissionen har beviljat ett förfarande för skyddsåtgärder.

9 §

Myndigheter som utövar tillsyn över passagerarnas och konsumenternas rättigheter

Utöver vad som föreskrivs ovan om Trafiksäkerhetsverkets allmänna behörighet utövar konsumentombudsmannen tillsyn över att bestämmelserna i denna lag följs med avseende på konsumentskyddet enligt vad som föreskrivs i konsumentskyddslagen (38/1978).

Utöver vad som i någon annan lag föreskrivs om konsumentombudsmannens och konsumenttvistenämndens behörighet är Trafiksäkerhetsverket den behöriga myndighet som avses i artikel 28.1 och 28.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 181/2011 om passagerares rättigheter vid busstransport och om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 (*EU:s förordning om busspassagerares rättigheter*). Trafiksäkerhetsverket har dessutom behörighet att behandla klagomål anförda av passagerare om brott mot bestämmelserna i III avd. 1 kap. i denna lag med undantag för ärenden där konsumenttvistenämnden är behörig att med stöd av lagen om konsumenttvistenämnden (8/2007) ge en rekommendation till avgörande.

10 §

Utseende av terminaler enligt EU:s förordning om busspassagerares rättigheter

Efter att ha hört de behöriga myndigheter som nämns i 4 §, terminalinnehavarna samt representanter för ortens handikapporganisationer utser Trafiksäkerhetsverket de bussterminaler enligt artikel 12 i EU:s förordning om busspassagerares rättigheter där assistans för personer med funktionshinder och personer med nedsatt rörlighet ska tillhandahållas.

11 §

Nationell myndighet enligt ITS-direktivet

Trafiksäkerhetsverket är den behöriga nationella myndigheten för de prioriterade områden som avses i artikel 2 i ITS-direktivet och för de prioriterade åtgärder som avses i artikel 3 i det direktivet.

12 §

Myndigheter enligt Interbusöverenskommelsen

Trafiksäkerhetsverket utfärdar det kontrolldokument för avreglerad tillfällig trafik som avses i artikel 6 i den överenskommelse som avses i rådets beslut 2002/917/EG om ingåendet av Interbus-överenskommelsen om tillfällig internationell persontransport med buss samt beviljar det transporttillstånd som avses i artikel 15 i den överenskommelsen. Polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet är sådana kontrollmyndigheter som avses i artikel 18 i den överenskommelsen.

13 §

Myndighet enligt bilaterala vägtrafikavtal

Trafiksäkerhetsverket beviljar transporttillstånd för sådan tillfällig internationell persontransport med buss utomlands som baserar sig på ett bilateralt avtal mellan Finland och någon annan stat och beviljar på bilaterala avtal baserade tillstånd för rutter som överskrider riksgränserna.

14 §

Tillsynsmyndigheter i fråga om utredningsskyldighet för beställare av godstransport

Polisen och Tullen övervakar att den utredningsskyldighet för den som beställer en godstransport som avses i II avd. 1 kap. 12 § iakttas.

2 kap.

Skötsel av myndighetsuppgifter

1 §

Trafiksäkerhetsverkets inspektionsrätt

Trafiksäkerhetsverket har för att kunna fullgöra sina uppgifter enligt denna lag och för övervakningen av att lagen och EU-förordningarna iakttas rätt att få tillträde till lokaler och områden på driftstället hos en tjänsteleverantör enligt denna lag, till fordon och lokaler som används i yrkesmässig trafik för att kunna genomföra kontroller. Rätten till tillträde gäller dock inte lokaler som används för boende av permanent natur. Vid kontrollerna ska bestämmelserna i 39 § i förvaltningslagen (434/2003) iakttas.

Tjänsteleverantören ska ställa behövliga lokaler och anordningar till förfogande för genomförande av kontrollen och även i övrigt bistå vid kontrollen.

Trafiksäkerhetsverket har rätt att i sin besittning ta det material som ska kontrolleras eller en kopia av materialet för kontroll någon annanstans, om detta är nödvändigt för att reda ut de omständigheter som ska kontrolleras och om det är möjligt utan att orsaka oskäliga störningar. Materialet ska återställas omedelbart när det inte längre behövs.

2 §

Tillsynsmyndighetens allmänna rätt att få information

Kommunikationsministeriet, Trafiksäkerhetsverket, konsumentombudsmannen och andra myndigheter som övervakar efterlevnaden av bestämmelserna i denna lag har rätt att trots sekretessbestämmelserna få den information som är nödvändig för att utföra uppgifter enligt denna lag av tjänsteleverantörer och tillståndshavare och av andra aktörer och personer vars rättigheter och skyldigheter regleras i denna lag.

Informationen ska lämnas ut utan dröjsmål, i den form som myndigheten begärt och avgiftsfritt.

Dessutom har Trafiksäkerhetsverket trots sekretessbestämmelserna rätt att av myndigheter och den som sköter en offentlig uppgift avgiftsfritt få den information som är nödvändig för verket för fullgörande av dess uppgifter enligt denna lag om dem som söker eller har tillstånd, trafikansvariga, ett företags verkställande direktör, ansvariga bolagsmän enligt II avd. 1 kap., taxiförare som avses i II avd. 3 kap. och organisationsanknutna personer enligt 2 § 2 punkten i lagen om Enheten för utredning av grå ekonomi eller sådana organisationer enligt 1 punkten i den paragrafen där en organisationsanknuten person som är anställd hos sökanden har eller har haft ställning som organisationsanknuten person. Rätten att få information gäller också uppgifter ur straffregistret och bötesregistret. Uppgifterna lämnas ut med hjälp av en teknisk anslutning eller i någon annan elektronisk form.

Trafiksäkerhetsverket har dessutom rätt att av polisen få uppgifter som är nödvändiga för att bedöma om tillståndsvillkoren i anslutning till säkerheten för dem som anlitar tjänster är uppfyllda eller för andra motsvarande övervakningsåtgärder som avses i denna lag.

3 §

Skötseln av uppgifter i samband med körtillstånd

Trafiksäkerhetsverket får skaffa de tjänster som behövs för att sköta de uppgifter i samband med körtillstånd som avses i II avd. 3 kap. 1 § 2 mom. av privata eller offentliga serviceproducenter som är verksamma i Finland i enlighet med vad som föreskrivs i 8 a–8 d § i körkortslagen (386/2011).

4 §

Skötseln av polisens, Tullens och gränsbevakningsväsendets uppgifter

Utöver de uppgifter som polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet har enligt EU:s förordning om tillstånd för godstrafik och EU:s förordning om internationell busstrafik har polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet rätt att granska de dokument som krävs för transport enligt denna lag och enligt de EU-förordningar som gäller verksamhet som avses i denna lag, om informationen inte kan fås genom en teknisk anslutning eller på annat sätt elektroniskt.

Polisen, Tullen och gränsbevakningsväsendet kan avbryta transporten om de dokument eller den information som avses i 1 mom. inte kan fås, om det inte finns särskilda skäl för att tillåta att transporten fortsätter.

Polisen ska trots sekretessbestämmelserna utan dröjsmål underrätta Trafiksäkerhetsverket om sådana omständigheter i dess vetenskap som kan leda till att tillstånd enligt II avd. 1 kap. återkallas eller att en anmärkning eller en varning ges.

5 §

Rätt att få handräckning

Trafiksäkerhetsverket har rätt att få handräckning av polisen, gränsbevakningsväsendet, Tullen, arbetarskyddsförvaltningen och Skatteförvaltningen för fullgörande av de uppgifter verket har enligt denna lag.

AVDELNING V

TRAFIKREGISTER

1 kap.

Trafiktillståndsregistret

1 §

Registrets syfte och registermyndighet

Trafiktillståndsregistret är ett riksomfattande register som förs över tillstånd enligt denna lag och registreringar som avses i II avd. 1 kap. 14 § och som är indelat i separata delar för offentliga uppgifter och uppgifter vilkas användning är begränsad.

Trafiksäkerhetsverket för trafiktillståndsregistret. Trafiksäkerhetsverket får använda registret för att fullgöra de uppgifter eller skyldigheter som verket har enligt lag eller enligt bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av lag.

På de registrerade uppgifter som gäller persontrafiktillstånd och godstrafiktillstånd och utlämnande av dem tillämpas dessutom vad som föreskrivs i artikel 16 i EU:s förordning om trafikidkare.

2 §

Uppgifter som förs in i registret

I den offentliga delen av trafiktillståndsregistret införs uppgifter om beviljade och återkallade tillstånd och om ändringar i tillstånden. I den offentliga delen av registret införs dessutom tillståndshavarens namn och kontaktuppgifter, företagets företags- och organisationsnummer samt tillståndets nummer och giltighetsperiod. I fråga om den trafikansvarige införs namn och kontaktuppgifter. Med kontaktuppgifter avses i fråga om fysiska personer sådana uppgifter med hjälp av vilka de kan nås under tjänstetid.

I den del av trafiktillståndsregistret där användningen är begränsad registreras i fråga om juridiska personer uppgifter om verkställande direktör, ansvariga bolagsmän och ägarförhållanden. I fråga om fysiska personer registreras personbeteckning eller, om personbeteckning saknas, uppgifter om födelsetid, födelsehemkommun, födelsestat och nationalitet samt uppgifter om hemkommun, hemadress, modersmål och kontaktspråk och uppgift om att personen avlidit. I fråga om företag registreras motsvarande uppgifter. I den del av trafiktillståndsregistret där användningen är begränsad registreras också följande uppgifter, till den del de behövs för att Trafiksäkerhetsverket ska kunna sköta sina uppgifter enligt lag:

1) de uppgifter som gäller förutsättningarna för beviljande av tillstånd och som avses i II avd. 1 kap. 3 och 4 § och de uppgifter om gott anseende som avses i 6 och 7 § i det kapitlet,

2) uppgift om huruvida företaget har ansetts vara ett riskföretag enligt II avd. 1 kap. 11 §,

3) de uppgifter om yrkeskunnande som avses i IV avd. 1 kap. 6 §,

4) de uppgifter som Trafiksäkerhetsverket har fått med stöd av IV avd. 2 kap. 2 och 4 §, och

5) uppgifter om de administrativa påföljder som avses i VI avd. 1 kap.

I den del av trafiktillståndsregistret där användningen är begränsad införs uppgifter enligt 1 och 2 mom. om dem som ansöker om tillstånd. Vidare införs i den del där användningen är begränsad uppgifter om en sådan registreringspliktig tjänsteleverantör som avses i II avd. 1 kap. 14 §. De uppgifter som registreras i fråga om fysiska personer är i detta

fall namn, personbeteckning och kontaktuppgifter inklusive hemadress. I fråga om juridiska personer registreras namn, företags- och organisationsnummer och kontaktuppgifter.

3 §

Bevarande av uppgifter

De uppgifter som införts i trafiktillståndsregistret bevaras i två år efter det att tillståndet återkallats eller efter att ett person- eller godstrafiktillstånd upphört att gälla, om inte något annat föreskrivs om hur länge uppgifterna ska bevaras. De uppgifter som Trafiksäkerhetsverket fått ur straff- eller bötesregistret eller ur informationssystemet för polisärenden med stöd av IV avd. 2 kap. 2 § 4 mom. ska dock avföras ur registret genast när de inte längre behövs.

4 §

Utlämnande av uppgifter

Av informationen i trafiktillståndsregistrets offentliga del kan för det företag eller den sammanslutning som är tillståndshavare namn, uppgifter om giltigt tillstånd och kontaktinformation som är avsedd för allmänt bruk offentliggöras som sådana elektroniskt eller med hjälp av en teknisk anslutning.

Trafiksäkerhetsverket har rätt att trots sekretessbestämmelserna till en annan myndighet lämna ut sådana uppgifter ur den del av registret där användningen är begränsad som är nödvändiga för att myndigheten ska kunna sköta sina uppgifter enligt lag. Trafiksäkerhetsverket får dock inte lämna ut sådana sekretessbelagda uppgifter som verket har fått med stöd av IV avd. 2 kap. 2 § 4 mom. ur straff- och bötesregistret eller ur informationssystemet för polisärenden.

Om inget annat föreskrivs i denna lag, tillämpas lagen om offentlighet i myndigheternas verksamhet på sekretess för och utlämnande av uppgifter i registret och personuppgiftslagen (523/1999) på annan behandling av personuppgifter.

En spärrmarkering som införts i befolkningsdatasystemet utgör inget hinder för att till myndigheterna lämna ut personuppgifter ur trafiktillståndsregistret. Bestämmelser om myndigheternas skyldighet att informera om spärrmarkeringar finns i 37 § 2 mom. i lagen om befolkningsdatasystemet och Befolkningsregistercentralens certifikattjänster (661/2009).

5 §

Meddelande om ändringar

En innehavare av trafiktillstånd ska utan dröjsmål underrätta Trafiksäkerhetsverket om ändringar i kontaktuppgifterna och om ändringar i den trafikansvariges kontaktuppgifter. Likaså ska verket underrättas om ändringar med anknytning till de ansvariga bolagsmännen hos en juridisk person.

Trafiksäkerhetsverket erbjuder möjlighet att lämna uppgifterna via en teknisk anslutning eller i övrigt elektroniskt.

AVDELNING VI

PÅFÖLJDER, ÄNDRINGSSÖKANDE OCH STRAFFBESTÄMMELSER

1 kap.

Administrativa påföljder och ändringssökande

1 §

Tillämpningsområde

Vad som i detta kapitel föreskrivs om tillstånd gäller tillstånd och andra godkännanden av myndigheterna som enligt denna lag beviljas fysiska och juridiska personer.

Om inget annat föreskrivs i Europeiska unionens lagstiftning eller i en internationell överenskommelse som är bindande för Finland om administrativa påföljder i fråga om tillstånd som avses i denna lag, tillämpas bestämmelserna i detta kapitel.

2 §

Återkallande av tillstånd, anmärkning och varning

Tillståndshavaren kan meddela att den verksamhet som avses i tillståndet har avbrutits eller upphört. Trafiksäkerhetsverket återkallar tillståndet efter att ha fått meddelande om att verksamheten upphört.

Trafiksäkerhetsverket kan återkalla ett tillstånd, om

1) tillståndshavaren upprepade gånger eller allvarligt har brutit mot bestämmelserna i denna lag eller föreskrifter som meddelats med stöd av den eller mot sådana bestämmelser i Europeiska unionens förordningar som gäller den verksamhet som tillståndshavaren bedriver i enlighet med denna lag och om en anmärkning eller varning inte kan anses vara tillräcklig, eller

2) förutsättningarna för beviljande av tillstånd inte längre uppfylls och de fel eller brister som förekommer beträffande förutsättningarna inte rättas till inom utsatt tid.

Trafiksäkerhetsverket kan ge en tillståndshavare som avses i denna lag en anmärkning eller en varning om denne på något annat sätt än vad som avses i 2 mom. 1 punkten upprepade gånger eller allvarligt underlåter att iaktta de bestämmelser eller föreskrifter som avses i den punkten. Varning kan ges om en anmärkning utifrån en helhetsbedömning av det som framgår i ärendet inte kan anses vara tillräcklig.

En anmärkning ges muntligt eller skriftligt. En varning ges skriftligt och antecknas i registret.

3 §

Återkallande av körtillstånd för taxiförare för viss tid, temporärt eller tills vidare samt varning som ges av polisen

Polisen beslutar om återkallande av körtillstånd för taxiförare för viss tid, temporärt eller tills vidare. Polisen svarar också för övervakningen av tillståndshavarens hälsotillstånd och körförmåga och kan i anslutning till det besluta om åtgärder som övervakningen ger anledning till på det sätt som föreskrivs i denna lag.

Om tillståndshavaren har gjort sig skyldig till sådana gärningar som avses i II avd. 3 kap. 1 § 3 mom. ska polisen återkalla körtillståndet för viss tid, minst två månader eller högst fem år. När återkallandets längd bestäms ska det särskilt beaktas hur allvarlig den eller de gärningar som ligger till grund för återkallandet är och under vilka omständigheter den eller de har begåtts. Om tillståndshavaren har gjort sig skyldig till gärningar som avses

i momentets 1 eller 2 punkt eller, på det sätt som beskrivs i 4 punkten, till brott som motsvarar de brott som avses i 1 och 2 punkten, ska tillståndet återkallas för minst sex månader. Om det finns grundad anledning att förordna om en skäligare påföljd, kan körtillståndet återkallas för en kortare tid än vad som föreskrivs ovan.

Om det är sannolikt att tillståndshavaren har gjort sig skyldig till ett brott som avses i II avd. 3 kap. 1 § 3 mom. 1 punkten och om passagerarnas säkerhet kräver det, kan polisen återkalla körtillståndet temporärt. Ett temporärt återkallande gäller trots ändringssökande till dess att ärendet har avgjorts med laga kraft. Om åtalet avskrivs ska körtillståndet utan dröjsmål återlämnas till innehavaren, om det inte finns andra skäl att återkalla körtillståndet.

Om tillståndshavaren meddelas körförbud tills vidare eller inte längre uppfyller de medicinska kraven för körtillstånd, ska polisen återkalla körtillståndet tills vidare.

Körtillståndet för taxiförare ska överlämnas till polisen när det återkallas. Ett körtillstånd som återkallats för viss tid återlämnas till innehavaren efter tidsfristens utgång. Om ett körtillstånd återkallas tills vidare, ska tillståndshavaren innan tillståndet kan återlämnas visa att grunden för återkallandet inte längre föreligger. Körtillståndet återlämnas dock inte om dess giltighetstid har gått ut. Innan ett körtillstånd återlämnas ska tillståndshavarens lämplighet bedömas på nytt i enlighet med II avd. 3 kap. 1 §. Av gärningarna i paragrafens 3 och 4 mom. ska de beaktas som tillståndsmyndigheten har fått kännedom om efter det att körtillståndet återkallades.

Polisen kan ge en varning i stället för att återkalla körtillståndet för viss tid, om återkallandet ska betraktas som en oskälig påföljd och om gärningen inte ska anses tyda på likgiltighet för taxiförarens ansvar och skyldigheter eller i allmänhet för iakttagandet av bestämmelser och föreskrifter eller för påföljder som tidigare påförts taxiföraren.

4 §

Vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande

Trafiksäkerhetsverket kan ålägga den som bryter mot denna lag, mot EU-förordningar som gäller verksamhet som omfattas av lagen eller mot bestämmelser som utfärdats eller föreskrifter som meddelats med stöd av lagen, att rätta till felet eller försummelsen. Beslutet kan förenas med vite eller med hot om att verksamheten helt eller delvis avbryts eller att den försummade åtgärden vidtas på den försumliges bekostnad.

Om den behöriga myndigheten har beslutat bevilja ensamrätt med stöd av III avd. 3 kap. 10 §, kan myndigheten förbjuda sådan verksamhet som orsakar fortlöpande och allvarliga olägenheter för den trafik som tryggas genom ensamrätt. Myndigheten kan förena sitt förbud med vite.

Bestämmelser om vite, hot om avbrytande och hot om tvångsutförande finns i viteslagen (1113/1990).

Kostnaderna för åtgärder som vidtas genom tvångsutförande betalas av statsmedel och återkrävs av den försumlige i den ordning som föreskrivs i lagen om verkställighet av skatter och avgifter (706/2007).

5 §

Ändringssökande

I ett beslut om återkrav av ersättning enligt III avd. 4 kap. 3 §, om återkallande av tillstånd enligt 2 § i detta kapitel, om vite, hot om tvångsutförande och hot om avbrytande enligt 4 § i detta kapitel och i ett beslut som meddelats med stöd av EU:s förordning om internationell busstrafik, EU:s förordning om tillstånd för godstrafik och EU:s förordning om trafikidkare får ändring sökas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som anges i förvaltningsprocesslagen (586/1996).

Omrövning av andra än i 1 mom. avsedda beslut som meddelats med stöd av denna lag begärs på det sätt som anges i förvaltningslagen hos den myndighet som har fattat beslutet. Ett beslut som har meddelats med anledning av begäran om omrövning får överklagas genom besvär hos förvaltningsdomstolen på det sätt som föreskrivs i förvaltningsprocesslagen.

Beslut av förvaltningsdomstolen får överklagas genom besvär endast om högsta förvaltningsdomstolen beviljar besvärstillstånd.

Beslut som fattats med stöd av denna lag, EU:s förordning om internationell busstrafik, EU:s förordning om trafikidkare och EU:s förordning om tillstånd för godstrafik får verkställas trots att ändring har sökts, om inte besvärmyndigheten bestämmer något annat.

Bestämmelserna om rättsmedel i 132–134 §, 145 § 1 mom., 146 § 1 och 2 mom., 147 § 1 och 3 mom., 148, 149, 151 och 152 §, det inledande stycket i 154 § 1 mom. och 154 § 1 mom. 1–4 punkten, 155 och 160–163 §, 165 § 1 och 2 mom. och 167 och 169 § i upphandlingslagen tillämpas oberoende av upphandlingens värde på upphandlingsärenden enligt III avd. 3 kap. 1 § i denna lag. Utöver vad som föreskrivs i 145 § 2 mom. i upphandlingslagen kan kommunikationsministeriet föra ett upphandlingsärende till marknadsdomstolen, om det gäller unionens tillsynsförfarande. Marknadsdomstolens beslut om en påföljd enligt 154 § 1 mom. 1–3 punkten i upphandlingslagen ska iakttas trots att ändring har sökts, om inte högsta förvaltningsdomstolen bestämmer något annat. Marknadsdomstolens beslut om att bestämma en påföljd enligt 154 § 1 mom. 4 punkten i den lagen får verkställas bara med stöd av ett beslut som vunnit laga kraft.

2 kap.

Straffbestämmelser

1 §

Bedrivande av yrkesmässig trafik utan tillstånd

Den som uppsåtligen eller av grov oaktsamhet

1) bedriver yrkesmässig person- eller godstransport på väg utan taxi-, person- eller godstrafiktillstånd eller transporttillstånd för internationell trafik, gemenskapstillstånd som avses i artikel 4 i EU:s förordning om internationell busstrafik eller trafiktillstånd för linjetrafik som avses i artikel 5 i den förordningen eller gemenskapstillstånd som avses i artikel 4 i EU:s förordning om tillstånd för godstrafik eller i strid med bestämmelserna om cabotage i kapitel III i EU:s förordning om tillstånd för godstrafik eller kapitel V i EU:s förordning om internationell busstrafik, eller

2) bedriver sådan tillfällig internationell persontransport som avses i artikel 7 i Interbusöverenskommelsen eller sådan internationell persontransport som avses i ett sådant bilateralt avtal mellan Finland och någon annan stat om bedrivande av internationell trafik som avses i IV avd. 1 kap. 13 § i denna lag utan tillstånd som förutsätts i avtalen,

ska för *bedrivande av olovlig yrkesmässig trafik* dömas till böter eller fängelse i högst sex månader.

2 §

Brott mot beställning av transport

En beställare eller dennes företrädare vilka avses i II avd. 1 kap. 12 § och som uppsåtligen beställer en godstransport utan att fullgöra den utredningsskyldighet som anges i den paragrafen eller som utifrån en gjord utredning vet att transportören inte uppfyller förutsättningarna enligt II avd. 1 kap. 12 § 2 mom., ska för *brott mot beställning av transport* dömas till böter. Anmälan behöver inte göras, förundersökning utföras, åtal väckas eller

till straff dömas för brott mot beställning av transport, om lagen om beställarens utredningsskyldighet och ansvar vid anlitande av utomstående arbetskraft (1233/2006) tillämpas på transporten och försummelseavgift enligt 9 § i den lagen får påföras för ingående av avtalet.

3 §

Brott mot bestämmelserna om yrkeskompetens för förare

Den som uppsåtligen eller av oaktsamhet

- 1) arbetar som taxiförare utan i II avd. 3 kap. 1 § avsett körtillstånd,
- 2) överlåter ett fordon att framföras i strid med III avd. 1 kap. 2 § 1 mom. 1 punkten, ska för *brott mot bestämmelserna om yrkeskompetens för förare* dömas till böter, om inte strängare straff för gärningen föreskrivs någon annanstans i lag.

AVDELNING VII

IKRAFTTRÄDANDE

1 kap.

Ikraftträdande och övergångsbestämmelser

1 §

Ikraftträdande

Denna lag träder i kraft den 1 juli 2018. Lagens III avd. 2 kap. 1–5 § träder dock i kraft den 1 januari 2018 samt dess III avd. 2 kap. 6 § och IV avd. 1 kap. 11 § den 1 oktober 2017. Definitionerna i I avd. 1 kap. 1 §, bestämmelserna om myndigheternas verksamhet i IV avd. 1 kap. 1, 2, 6 och 7 § samt bestämmelserna om skötseln av myndighetsuppgifter i IV avd. 2 kap. 2 § träder i kraft den 1 januari 2018 i fråga om tillämpning och övervakning av iakttagandet av III avd. 2 kap. 1–5 §.

Genom denna lag upphävs

- 1) lagen om kommersiell godstransport på väg (693/2006),
- 2) lagen om taxitrafik (217/2007),
- 3) lagen om yrkeskompetens för taxiförare (695/2009),
- 4) kollektivtrafiklagen (869/2009).

2 §

Övergångsbestämmelse som gäller personalen

Den personal i tjänsteförhållande som sköter sådana uppgifter enligt II avd. 1 kap. 3 och 4 § som ska överföras till Trafiksäkerhetsverket och motsvarande tjänster överförs till Trafiksäkerhetsverket vid lagens ikraftträdande. Bestämmelser om ställningen för personal i tjänsteförhållande finns i 5 a–5 c § i statstjänstemannalagen (750/1994).

3 §

Andra övergångsbestämmelser

De tillstånd, godkännanden, förbud och beslut som gäller när denna lag träder i kraft förblir i kraft, dock så att

- 1) taxitillstånd som berättigar till att bedriva taxitrafik betraktas som taxitrafiktillstånd enligt II avd. 1 kap. 2 § och bestämmelserna i denna lag tillämpas på dem; Trafiksäker-

hetsverket kan förena de taxitillstånd som beviljats samma innehavare till ett enda taxitrafiktillstånd,

2) tillstånd som berättigar till att bedriva person- och godstrafik betraktas som persontrafiktillstånd och godstrafiktillstånd enligt II avd. 1 kap. 1 §, och bestämmelserna i denna lag tillämpas på dem,

3) körtillstånd för taxiförare betraktas som körtillstånd enligt II avd. 3 kap. 1 §, och bestämmelserna i denna lag tillämpas på dem.

Utöver vad som föreskrivs i II avd. 1 kap. 1 §, får gods transporteras med tillstånd som avser ett bestämt fordon och som beviljats med stöd av bestämmelser som gällde före den 2 oktober 1999 och avser kommersiell godstransport som sker någon annanstans i Finland än i landskapet Åland (*inrikes godstrafiktillstånd*) tio år efter lagens ikraftträdande. Som förnyande av inrikes godstrafiktillstånd betraktas också en ändring av tillstånd för bedrivande av trafik som följer av en ändring av företagsform.

Upphandlingskontrakt som gäller persontrafik och som ingåtts med stöd av lagar som upphävs genom denna lag förblir i kraft i enlighet med kontrakten.

En behörig myndighet enligt IV avd. 1 kap. 4 § kan efter det att denna lag trädde i kraft förbjuda sådan persontrafik med buss som bedrivs med stöd av bestämmelser som var i kraft tidigare och förena förbudet med hot om vite, förutsatt att

1) myndigheten har ordnat de offentliga persontrafiktjänsterna på väg i enlighet med trafikavtalsförordningen,

2) persontrafiken föranleder fortlöpande och allvarliga olägenheter för den trafik som bedrivs i enlighet med trafikavtalsförordningen,

3) för ordnande av trafik enligt trafikavtalsförordningen har före lagens ikraftträdande ett upphandlingsförfarande inletts eller ett avtal om bedrivande av trafik har ingåtts.

Kommunikationsministeriets förordning om kvalitetskraven på tillgängligheten i fordon som används i taxitrafiken (723/2009), vilken utfärdats med stöd av den lag om taxitrafik som upphävs genom denna lag, ska iakttas till dess att den upphävs särskilt.

Om det i någon annan lag eller i bestämmelser som utfärdats med stöd av någon annan lag eller i beslut som meddelats med stöd av en lag som upphävts genom denna lag hänvisas till en lag som upphävts genom denna lag, ska hänvisningen anses avse motsvarande bestämmelse i denna lag.

Trafikidkarens skyldighet att införa förfaranden för utbildning om funktionshinder enligt artikel 16.1 b i EU:s förordning om busspassagerares rättigheter tillämpas från och med den 1 mars 2018.

EU:s förordning om busspassagerares rättigheter tillämpas på reguljär busstrafik mellan Finland och Ryssland och mellan Finland och Norge från och med den 1 mars 2021.

Helsingfors den 24 maj 2017

Republikens President

Sauli Niinistö

Kommunikationsminister Anne Berner